

“Stormvloedkering in Westerschelde nodig”

Een open stormvloedkering halverwege de Westerschelde is nodig om het oosten van Zeeland, de haven van Antwerpen en Vlaanderen in het algemeen te beschermen tegen overstromingen. Dit zeggen ir. C. Boorsma en prof. H. Vrijling in het blad *De Ingenieur*. De Directie Zeeland van Rijkswaterstaat reageert voorzichtig op het idee. De afdeling Zeeschelde van de Administratie Waterkeringen en Zeewegen (AWZ) in Vlaanderen staat ronduit afwijzend tegenover het plan.

Boorsma heeft een stormvloedkering naar het voorbeeld van de Maeslantkering voor ogen. De kering moet volgens hem halverwege de Westerschelde worden aangelegd, tussen Ossensisse en Hoedekenskerke. In de kering komen dan twee gescheiden doorvaartopeningen van 100 tot 150 meter breed, die afgesloten kunnen worden met draaideuren. Hierdoor zal de scheepvaart richting de Antwerpse haven geen hinder ondervinden van de stormvloedkering, die volgens Boorsma waarschijnlijk eens in de twee jaar gesloten moet worden om stormvloeden af te toppen. Volgens Boorsma zal de kering geen invloed hebben op het estuarium van de Westerschelde. Boorsma en Vrijling denken wel dat eerst een ramp moet plaatsvinden voordat de kering er daadwerkelijk komt.

Boorsma komt met het plan op het moment dat België druk doende is haar Sigmaplan, vergelijkbaar met het Nederlandse Deltaplan, te actualiseren. Wim Bauma van de afdeling Zeeschelde van de AWZ ziet niets in een stormvloedkering. “Bij de actualisatie van het Sigmaplan worden alle haalbare alternatieven naast elkaar gelegd. Daarbij wordt gekeken naar de kosten-batenverhou-

ding. Een constructie als de stormvloedkering is financieel niet haalbaar. In het vorige Sigmaplan was ook een stormvloedkering gepland ter hoogte van Antwerpen. Ook deze kering is er niet gekomen, onder andere vanwege de hoge kosten.” Bauma denkt dat de Belgische oplossing voor bescherming tegen stormvloeden uitkomt op verdere dijkverhogingen ter hoogte van woonkernen in combinatie met meer overstromingsgebieden.

Edwin de Freijter, woordvoerder van de Directie Zeeland van Rijkswaterstaat, ziet het plan van Boorsma als één van de vele plannen die nu eenmaal ontwikkeld worden. Hij ziet een stormvloedkering in de Westerschelde er niet een-twee-drie komen. “De veiligheid van Vlaanderen en Zeeland heeft natuurlijk onze hoogste prioriteit. Maar op het moment zijn de dijken zo hoog dat een risico bestaat van eens in de 4.000 jaar dat een overstroming plaatsvindt. Dat is nogal wat.” Kijkend naar de huidige toekomstscenario's ziet De Freijter niet binnen nu en vijftig à honderd jaar een ramp gebeuren. “Een ramp zou wel katalyserend kunnen werken. Kijk maar naar het rivierengebied. Een aantal jaren achter elkaar gebeurt daar wat en dan kan ineens heel veel.”

Als voorbeeld voor een stormvloedkering in de Westerschelde dient de Maeslantkering in de Nieuwe Waterweg, hier tijdens een testsluiting (foto: Ton Borsboom).

